

Проект!

ЗАКОН
за изменение
на Закона за здравето

(обн., ДВ, бр. 70 от 2004 г.; изм., бр. 46, 76, 85, 88, 94 и 103 от 2005 г., бр. 18, 30, 34, 59, 71, 75, 80, 81, 95 и 102 от 2006 г., бр. 31, 41, 46, 53, 59, 82 и 95 от 2007 г., бр. 13, 102 и 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 74, 82, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 41, 42, 50, 59, 62, 98 и 100 от 2010 г., бр. 8, 9, 45 и 60 от 2011 г., бр. 38, 40, 54, 60, 82, 101 и 102 от 2012 г., бр. 15, 30, 66, 68, 99, 104 и 106 от 2013 г., бр. 1, 98 и 107 от 2014 г., бр. 9, 72, 80 и 102 от 2015 г., бр. 17, 27, 98 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 102 от 2017 г., бр. 18, 77, 91, 98 и 102 от 2018 г., бр. 24, 58, 99 и 101 от 2019 г. и бр. 23, 28 и 34 от 2020 г.)

§ 1. Член 61 се изменя така:

„Чл. 61. (1) На задължителна изолация и болнично лечение подлежат лица, болни и заразноносителни от холера, чума, вариола, жълта треска, вирусни хеморагични трески, дифтерия, коремен тиф, полиомиелит, бруцелоза, антракс, малария, тежък остър респираторен синдром и туберкулоза с бацилоотделяне.

(2) При извънредна епидемична обстановка или когато съществува заплаха за здравето на гражданите от болести извън посочените по ал. 1, министърът на здравеопазването може да разпорежи задължителна изолация на болни и на заразноносителни, и карантина на контактни лица и на лица, които са влезли на територията на страната от други държави.

(3) Задължителната изолация и лечението на лицата по ал. 1 и 2, се извършват със заповед на ръководителя на съответното лечебно заведение по предложение на лекуващия лекар или на лекаря, насочил пациента за хоспитализация. Заповедта подлежи на незабавно изпълнение.

(4) Задължителна изолация и лечение на лица по ал. 1 и 2 може да се осъществяват в домашни условия след преценка на съществуващия епидемичен риск от лекуващия лекар или след консултация с епидемиолог или специалист по инфекциозни

(5) Заповедта по ал. 3 подлежи на обжалване пред съответния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението на заповедта.

(6) Условията и редът за задължителна изолация на болни от заразни болести, на заразноносителни, карантина на контактните с тях лица и на лица, които са влезли на територията на страната от други държави, се определя с наредба на здравеопазването.“

§ 2. В чл. 63 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Министърът на здравеопазването по предложение на главния държавен здравен инспектор според степента на опасност от разпространение на заразна болест със заповед обявява извънредна епидемична обстановка. Министърът на здравеопазването въвежда временни протиепидемични мерки на територията на страната или на отделен регион за защита на живота и здравето на гражданите.“

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Конкретните протиепидемични мерки по ал. 1 се определят с акт на министъра на здравеопазването по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделен регион или на директора на съответната регионална здравна инспекция по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на отделна област или община. Мерките се въвеждат със заповед по реда на чл. 73 от Административнопроцесуалния кодекс или с наредба, която се обнародва незабавно в следващия брой на "Държавен вестник".“

3. В ал. 5 думите „възникване и епидемично разпространение на заразни болести“ се заменят с „епидемично разпространение на заразна болест“.

4. В ал. 6 думите „в случай на обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България“ се заличават.

5. В ал. 7 думите „в случай на обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България“ се заличават.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. В Административнопроцесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 30 от 2006 г.; изм., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 94 от 2008 г., бр. 35 от 2009 г., бр. 100 от 2010 г., бр. 39 от 2011 г., бр. 77 от 2012 г., бр. 104 от 2013 г., бр. 27 от 2014 г., бр. 74 от 2016 г., бр. 13, 58, 63, 85 и 103 от 2017 г., бр. 42 от 2018 г. и бр. 77 от 2018 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2019 г. - бр. 36 от 2019 г., изм., бр. 94 от 2019 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 73 се създава изречение трето: “При оспорване на акта съответният административен съд го разглежда в двумесечен срок от образуване на делото и решението му е окончателно.“

2. В чл. 181 се създава ал. 5:

„(5) Обявлението по ал. 1 и определението по ал. 4 се обнародват незабавно в следващия брой на "Държавен вестник".“

3. В § 1 от допълнителните разпоредби се създава т. 8:

„8. „Еднократно правно действие“ по смисъла на чл. 65 е налице, когато в административния акт са предвидени бездействия за срок до една година или задължения за еднократно действие.“

§ 4. В Закона за Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. (обн., ДВ, бр. 28 от 2020 г., изм., бр. 34 и 38 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В наименованието на закона накрая се добавя „и за преодоляване на последиците“.

2. В чл. 1 накрая се добавя „и за преодоляване на последиците след отмяната на извънредното положение“.

3. В чл. 5:

а) в ал. 2 в началото се добавя „До отмяната на извънредното положение“, думите „запори върху трудови възнаграждения и пенсии“ се заличават и се създава изречение второ: „По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна не се налагат запори върху трудови възнаграждения и пенсии, освен за задължения за издръжка и за вреди от непозволено увреждане.“;

б) в ал. 3 в началото се добавя „По време на извънредното положение“;

в) в ал. 4 думите „Ограничават се“ се заменят с „ До отмяната на извънредното положение се ограничават“.

4. В чл. 6а навсякъде думите „До отмяната на извънредното положение“ се заменят с „По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна“.

5. Член 6б се изменя така:

„Чл. 6б. (1) По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна министрите, областните управители и ръководителите на други ведомства, предоставили под наем или за ползване имоти – държавна собственост, или общинските съвети, предоставили под наем или за ползване имоти – общинска собственост, може да приемат решения, съответно да издадат заповеди за намаляване размера на вноските за наем и за ползване или за освобождаване от заплащането им изцяло или частично от физически и юридически лица – наематели или ползватели, които са ограничили или преустановили дейността си в имота вследствие на мерките и ограниченията, наложени по време на извънредното положение.

(2) Обстоятелствата по ал. 1 се установяват с финансови и други документи, удостоверяващи ограничаването или преустановяването на дейността на физически и юридически лица – наематели или ползватели.“

6. В чл. 11 думите „до отмяната на извънредното положение“ се заменят с „по време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна“.

7. Член 12 се изменя така:

„Чл. 12. (1) Изискванията за получаване на месечни социални помощи по чл. 2, ал. 4 от Закона за социално подпомагане не се прилагат до 30 септември 2020 г. По преценка на кметовете на общини, при доказана необходимост, се прилага разпоредбата на чл. 2, ал. 4, т. 1 от Закона за социално подпомагане в частта относно полагане на общественополезен труд само за осъществяване на дезинфекция при спазване на съответните здравно-хигиенни изисквания.

(2) Изискванията за получаване на месечни семейни помощи по чл. 7, ал. 1, т. 2 – 5, чл. 8, ал. 1, т. 4 и чл. 8е, ал. 1, т. 3 - 6 от Закона за семейни помощи за деца не се прилагат до 30 септември 2020 г.

(3) Сроктът на всички месечни семейни помощи, отпуснати на основание чл. 7 и чл. 8е от Закона за семейни помощи за деца, който изтича в периода от 1 февруари 2020 г. до 31 май 2020 г., се удължава служебно до 30 юни 2020 г.

(4) Сроковете по чл. 8в, ал. 5 и чл. 12, ал. 1, т. 1 – 7, ал. 2 и ал. 3 от Закона за семейни помощи за деца, които изтичат след 1 март 2020 г., се удължават служебно до 31 декември 2020 г.

(5) Сроктът на задължението за уведомяване при промяна на обстоятелствата по чл. 10, ал. 2 от Закона за семейни помощи за деца, който изтича в периода от 1 март 2020 г. до 31 май 2020 г., се удължава служебно до 30 юни 2020 г., освен когато промяната на обстоятелствата води до отпадане на правото на съответната помощ.

(6) Сроковете на валидност на издадените заповеди за настаняване в специализирани институции и социални услуги в общността от резидентен тип, делегирани от държавата дейности и местни дейности, които изтичат след 1 март 2020 г., се удължават служебно до 31 декември 2020 г.

(7) До 31 август 2020 г. изпълнителният директор на Агенцията за социално подпомагане и кметовете на общини нямат право поради липса на потребители да закриват или да намаляват капацитета на социални услуги, делегирани от държавата дейности и местни дейности, с изключение на специализираните институции за деца.

(8) Такси за ползване на социалните услуги Център за социална рехабилитация и интеграция, Център за временно настаняване, звено

„Майка и бебе” и Дневен център, включително и при седмична услуга, когато са делегирани от държавата дейности, не се заплащат от лицата за периода от 13 март 2020 г. до 31 август 2020 г.“

8. В чл. 13:

а) в ал. 1 в текста преди т. 1 в началото се добавя „По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна“;

б) създава се нова ал. 2:

„(2) Разпоредбите на Закона за обществените поръчки не се прилагат два месеца след отмяна на извънредното положение и за транспортните услуги в случаите по ал. 1, т. 1 и 2.“;

в) досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея думите „срока на действие на извънредното положение“ се заменят с „два месеца след отмяната на извънредното положение“.

9. В чл. 16, ал. 1 думите „До отмяната на извънредното положение“ се заменят с „По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна“, а накрая се добавя „с цел осигуряването им за нуждите на пациентите в страната“.

10. В чл. 16а, ал. 1 думите „До отмяната на извънредното положение“ се заменят с „До 31 декември 2020 г.“.

11. В чл. 17а, ал. 1 след думата „освобождават“ се добавя „до два месеца след отмяна на извънредното положение“, а в ал. 2, изречение второ думите „След отмяната на извънредното положение“ се заменят с „Два месеца след отмяната на извънредното положение“.

12. В чл. 20:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) До края на втория учебен срок на учебната 2019/2020 г. обучението на учениците, записани в дневна, вечерна, задочна, индивидуална и комбинирана форма на обучение и в дуална система на обучение, както и подкрепата за личностно развитие, се осъществяват доколкото и ако е възможно от разстояние в електронна среда чрез използване на средствата на информационните и комуникационните технологии. Обучението включва дистанционни учебни часове, самоподготовка, текуща обратна връзка за резултатите от обучението и оценяване.“;

б) създават се нови ал. 2-4:

„(2) След отмяна на извънредното положение присъствието на деца и ученици на територията на институции от системата на предучилищното и училищното образование се допуска за осъществяване на неотложни дейности по приключването на учебната 2019/2020 г. и за подготовката на учебна 2020/2021, ако е невъзможно тези дейности да се реализират от разстояние в електронна среда и/или се налага реалното присъствие в училище.“

(3) След отмяна на извънредното положение груповото присъствие на деца и ученици на територията на институции от системата на предучилищното и училищното образование извън случаите по ал. 2 се допуска след уведомяване на министъра на образованието и науката.

(4) В случаите по ал. 2 и 3 директорът на институцията създава организация за стриктно спазване на предписаните мерки от министъра на здравеопазването, като не допуска струпване на деца, ученици или на техни родители, а присъствието на малолетни и непълнолетни ученици става само след съгласие на техните родители.“;

в) досегашните ал. 2-4 стават съответно ал. 5-7.

13. В чл. 21:

а) в ал. 1 думите „До отмяната на извънредното положение“ се заменят с „По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна“;

б) създава се нова ал. 8:

„(8) С мотивирано решение ръководителят на управляващия орган може да прекрати процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ с цел осигуряване на финансиране съобразно необходимостта от мерки и за преодоляване на настъпилите последици.“;

в) досегашната ал. 8 става ал. 9.

14. В чл. 25 думите „един месец“ се заменят с „два месеца“.

15. В преходните и заключителните разпоредби:

а) в § 6, ал. 1 думите „По време на действието на този закон“ се заменят със „За периода от 13 март 2020 г. до 30 юни 2020 г.“;

б) в § 8, ал. 2 думите „по време на действието на този закон“ се заменят с „до отмяната на извънредното положение“;

в) в § 30, ал. 1 и 4 думите „по време на действието на този закон“ се заменят с „по време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна“;

г) в § 31, ал. 2 думите „По време на действието на този закон“ се заменят с „По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна“;

д) в § 49б, ал. 1 след думата „положение“ се добавя „и два месеца след неговата отмяна“;

е) в § 49в думите „до отмяната на извънредното положение“ се заменят с „по време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна“;

ж) създават се § 51а и 51б:

„§ 51а. Разпоредбите на чл. 7, 8, 9, 10, 14, 17, 18, 19 и 22 се прилагат по време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна.

§ 51б. Държавните и местните органи в рамките на своята компетентност дават разяснения по прилагането на закона, които обявяват публично.“;

з) в § 52 думите „и се прилага до отмяна на извънредното положение“ се заличават.

§ 5. В Закона за чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14, 24, 56 и 77 от 2018 г., бр. 1, 24, 34, 58 и 101 от 2019 г., бр. 17 и 28 от 2020 г.) в чл. 24 ал. 13 се изменя така:

„(13) Чужденец с разрешено продължително пребиваване в Република България, на който срокът за пребиваване изтича в срок до три месеца след отмяна на обявено извънредно положение, може да подаде заявление за продължаване на пребиваването в срок до три месеца след отмяната на извънредното положение, като този срок не се смята за прекъсване, когато чужденецът подаде заявление за дългосрочно или постоянно пребиваване. Продължително пребиваващ чужденец, на който разрешеното продължително пребиваване изтича в срок до три месеца след отмяна на обявено извънредно положение, може да влезе на територията на Република България без наличие на виза до три месеца след отмяната на извънредното положение.“

§ 6. В Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.;

Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 49 от 2012 г.; изм., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г., бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015 г., бр. 8, 57, 59, 98 и 105 от 2016 г., бр. 85, 86, 96 и 102 от 2017 г., бр. 7, 15, 30, 42, 59, 77, 91 и 92 от 2018 г., бр. 79 от 2019 г. и бр. 13 и 28 от 2020 г.) навсякъде след думите „обявено извънредно положение“ се добавя „или обявена извънредна епидемична обстановка“.

§ 7. (1) Неплатеният отпуск по чл. 160, ал. 1 от Кодекса на труда до 60 работни дни, ползван през 2020 г., се зачита за трудов стаж.

(2) През 2020 г. за осигурителен стаж по чл. 9, ал. 2, т. 3 от Кодекса за социално осигуряване, се зачита времето на неплатения отпуск до 60 работни дни.“

§ 8. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. - бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 45 от 2011 г.; изм., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г., бр. 12, 14, 22, 54, 61, 79, 95, 98 и 102 от 2015 г., бр. 62, 95, 98 и 105 от 2016 г., бр. 62, 92, 99 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г.; попр., бр. 16 от 2018 г.; изм., бр. 17, 30, 46, 53, 64, 77, 88, 98, 102 и 105 от 2018 г., бр. 12, 35, 83, 94 и 99 от 2019 г., бр. 26 и 28 от 2020 г.) в чл. 3а, ал. 2 думите „14 дни“ се заменят с „два месеца“.

§ 9. В Закона за държавния служител (обн. ДВ, бр. 67 от 1999 г., изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58, 77, 91 и 97 от 2010 г., бр. 1, 18 и 100 от 2011 г., бр. 15, 20, 38 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 14, 24, 54 и 98 от 2015 г., бр. 38, 57, 81 и 105 от 2016 г., бр. 86 и 103 от 2017 г., бр. 7, 30, 38, 77 и 103 от 2018 г.; Решение № 3 на

Конституционния съд от 2019 г. – бр. 23 от 2019 г.; изм., бр. 79 и 100 от 2019 г. и бр. 13 и 28 от 2020 г.) навсякъде след думите „обявено извънредно положение“ се добавя „или обявена извънредна епидемична обстановка“.

§ 10. (1) През учебната 2019/2020 година в края на IV и X клас не се провежда национално външно оценяване по чл. 119, ал. 3 от Закона за предучилищното и училищното образование за установяване степента на постигане на компетентностите за съответния етап.

(2) Степента на постигане на компетентностите за съответния етап на учениците, завършили IV и X клас през учебната 2019/2020 година, по решение на министъра на образованието и науката може да се установи след началото на учебната 2020/2021 година.

(3) Приемането на ученици от обединените училища в XI клас за учебната 2020/2021 година се извършва само въз основа на окончателните оценки по учебни предмети от удостоверението за завършен първи гимназиален етап на средно образование.

§ 11. (1) Лечебните заведения за болнична помощ за активно лечение, които са определени със заповед на министъра на здравеопазването да извършват лечение и наблюдение на пациенти с COVID-19, чрез определени длъжностни лица, извършват ежемесечна проверка на техническото състояние на енергийните обекти, предназначени за снабдяване с електрическа енергия, които са тяхна собственост, включително на електрически уредби, собствени източници на резервно захранване и съоръжения за автоматично превключване на захранването, осигуряващи непрекъснатост на снабдяването с електрическа енергия.

(2) За резултатите от проверката по ал. 1 се съставя протокол.

(3) При установяване на несъответствия с нормативните изисквания лицата по ал. 1 предприемат незабавни действия за тяхното отстраняване с цел гарантиране непрекъснатостта на снабдяването с електрическа енергия.

(4) Лицата по ал. 1 уведомяват незабавно Министерството на енергетиката за предприетите от тях действия в резултат на извършените проверки.

§ 12. В Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2001 г. - бр. 38 от 2001 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г.,

бр. 32 от 2005 г., бр. 17, 30, 36, 64 и 105 от 2006 г., бр. 41, 59, 92 и 113 от 2007 г., бр. 52 и 54 от 2008 г., бр. 10, 17, 19, 33 и 41 от 2009 г., бр. 18 и 87 от 2010 г., бр. 19 и 47 от 2011 г., бр. 45, 82 и 99 от 2012 г., бр. 27 от 2013 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2013 г. - бр. 65 от 2013 г.; изм., бр. 66 и 109 от 2013 г., бр. 40, 98 и 105 от 2014 г., бр. 52, 60 и 61 от 2015 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 13, 58 и 96 от 2017 г., бр. 21, 64, 77 и 90 от 2018 г., бр. 25, 44, 60, 61, 79 и 94 от 2019 г.; Решение № 9 на Конституционния съд от 2019 г. - бр. 98 от 2019 г.; изм., бр. 28 и 34 от 2020 г.) в чл. 63а се правят следните допълнения:

1. В текста преди т. 1 след думата „положение“ се добавя „или „обявена извънредна епидемична обстановка“.

2. В т. 2 в началото се добавя „лекарствени продукти“.

§ 13. (1) Концедентът или министърът на туризма може да намали с до 100 на сто размерът или отложи плащането на концесионно или наемно възнаграждение, дължимо за 2020 г. по действащи договори за концесия или наем на морски плаж или по договори, които ще влязат в сила през 2020 г., или да отложи сроковете за заплащането на вноските по договорите до 31 декември 2020 г.

(2) Концесионерите и наемателите по концесионни или наемни договори за морски плаж може да предоставят на посетителите на морския плаж безвъзмездно или на по-ниски цени от определените в договорите плажните принадлежности по смисъла на § 1, т. 6 от Закона за устройство на Черноморското крайбрежие.

(3) Отношенията между страните в случаите по ал. 1 и 2 се уреждат с допълнително споразумение към договорите.

§ 14. В Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2020 г. (ДВ, бр. 99 от 2019 г.) в преходните и заключителните разпоредби в § 12, ал. 1 и 2 думите „не по-късно от 30 юни 2020 г., а за помощните средства, приспособленията, съоръженията и медицинските изделия за хората с увреждания, изработени по поръчка“ се заличават.

§ 15. В Закона за закрила и развитие на културата (обн., ДВ, бр. 50 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г.; попр., бр. 34 от 2001 г.; изм., бр. 75 от 2002 г., бр. 55 от 2004 г., бр. 28, 74, 93, 99 и 103 от 2005 г., бр. 21, 41 и 106 от 2006 г., бр. 84 от 2007 г., бр. 19, 42 и 74 от 2009 г., бр. 13, 50 и 97 от 2010 г., бр. 25 и 54 от 2011 г., бр. 77 и 102 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 96 от 2015 г., бр. 16 от 2016 г., бр. 7, 28, 88,

94 и 103 от 2018 г., бр. 47 и 100 от 2019 г., бр. 26 от 2020 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 23а, ал. 3, т. 2 накрая се добавя „както и ограничаването на дейността в изпълнение на противоепидемични мерки, определени със закон или въведени с акт на държавен орган“.

2. В чл. 31, ал. 2 се създава т. 15:

„15. програми и проекти за подпомагане на дейци на културата и изкуството, упражняващи свободни професии.“

§ 16. В Закона за културното наследство (обн., ДВ, бр. 19 от 2009 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2009 г. - бр. 80 от 2009 г.; изм., бр. 92 и 93 от 2009 г., бр. 101 от 2010 г., бр. 54 от 2011 г., бр. 15, 38, 45, 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 16, 52 и 74 от 2016 г., бр. 96 от 2017 г., бр. 7, 77, 89 и 98 от 2018 г., бр. 1 и 62 от 2019 г., бр. 21 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 186, ал. 1 накрая се добавя „както и в изпълнение на противоепидемични мерки, определени със закон или въведени с акт на държавен орган“.

2. В чл. 187, ал. 4 думите „за посещение един ден месечно“ се заменят със „за категории посетители, определени в правилника за устройството и дейността на съответния музей“.

§ 17. В Закона за водите (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 81 от 2000 г., бр. 34, 41 и 108 от 2001 г., бр. 47, 74 и 91 от 2002 г., бр. 42, 69, 84 и 107 от 2003 г., бр. 6 и 70 от 2004 г., бр. 18, 77 и 94 от 2005 г., бр. 29, 30, 36 и 65 от 2006 г.; попр., бр. 66 от 2006 г.; изм., бр. 105 и 108 от 2006 г., бр. 22 и 59 от 2007 г., бр. 36, 52 и 70 от 2008 г., бр. 12, 32, 35, 47, 82, 93, 95 и 103 от 2009 г., бр. 61 и 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 35 и 80 от 2011 г., бр. 45, 77 и 82 от 2012 г., бр. 66 и 103 от 2013 г., бр. 26, 49, 53 и 98 от 2014 г., бр. 12, 14, 17, 58, 61, 95 и 101 от 2015 г., бр. 15, 51, 52 и 95 от 2016 г., бр. 12, 58 и 96 от 2017 г., бр. 55, 77, 98 и 103 от 2018 г., бр. 17, 25 и 61 от 2019 г., бр. 21 от 2020 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 118, ал. 2 се създава т.4а :

„4а. свободното движение на необходимите химикали за обработка на питейните и отпадъчните води, при процесите за пречистването им, в т.ч. и внос през държавната граница;“.

2. В чл. 127 се създава ал. 4:

„(4) Пречиствателните станции за битово-фекални отпадъчни води се осигуряват със пречиствателни съоръжения/инсталации за обеззаразяване. Обеззаразяване се извършва преди заустване в повърхностни води и Черно море при възникнала необходимост по

преценка на органите на Министерството на здравеопазването. Задължително обеззаразяване се извършва преди заустване в Черно море по време на курортния сезон.“

3. В чл. 131 се създава ал. 3:

„(3) При настъпило аварийно замърсяване с непречистени битово-фекални отпадъчни води или в период на пандемия:

1. утайките от пречиствателни станции за пречистване на битово-фекални отпадъчни води, които се използват в земеделието, се прилагат в почвата най-малко след 30 дни времепрестой извън пречиствателните съоръжения;

2. води, използвани в съответствие с Наредба № 18 от 2009 г. за качеството на водите за напояване на земеделските култури, когато са замърсени с непречистени битово-фекални отпадъчни води, се използват за напояване на земеделските култури най-малко 48 часа след смесването им с тези води.“

4. В § 1 от допълнителните разпоредби се създава т. 101:

„101. „Химикали за обработка на питейните и отпадъчните води при процесите за пречистването им“ са флокуланти, коагуланти, биоциди използвани за обеззаразяване/дезинфекция и други, предназначени за пречиствателните станции/съоръжения за питейни води и пречиствателните станции за отпадъчни води.“ § 18. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, 95 и 97 от 2016 г., бр. 9, 58, 63, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 24, 62, 65, 98 и 103 от 2018 г., бр. 7, 17, 33, 96 и 100 от 2019 г. и бр. 9, 14, 18 и 28 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 47:

а) ал. 1, т. 11 думите „производство и складиране“ се заменят с „производство и/или складиране“;

б) създават се ал. 7 - 11:

„(7) Данъчен склад не може да бъде обект, който обхваща нефтопродуктопровод и свързана/присъединена към него повече от една база/обект за складиране и/или производство на енергийни продукти.

(8) Алинея 7 не се прилага, в случаите на нефтопродуктопровод, част от данъчен склад, в който има производствена инсталация за преработка на нефт.

(9) В случаите, когато нефтопродуктопроводът е разположен на територията на повече от едно митническо учреждение, за него се

издава отделен лиценз за управление на данъчен склад. Помпените съоръжения необходими за функциониране на нефтопродуктопровода, се считат за част от данъчния склад.

(10) В случаите по ал. 9, свързаните с нефтопродуктопровода бази/обекти за съхранение и/или производство на енергийни продукти са отделни данъчни складове.

(11) При издаване на лиценз за управление на данъчен склад по ал. 9, се отчита съответната специфика.“

2. В чл. 52, ал. 1:

а) точка б се изменя така:

„б. използва средства за измерване и контрол на местата за въвеждане или извеждане на енергийни продукти от и към нефтопровода или нефтопродуктопровода, част от данъчния склад, към и от местата за производство и/или складиране, в случаите на производствена инсталация за преработка на нефт, разположена в данъчен склад, с прилежащите към нея места за производство и/или складиране;”

б) създава се т. 7:

„7. използва средства за измерване и контрол на входа и изхода на помпените съоръжения необходими за функциониране на нефтопродуктопровода, в случаите по чл. 47, ал. 9.“

§ 19. (1) Лицата попадащи в обхвата на чл. 47, ал. 9 и 10 от Закона за акцизите и данъчните складове привеждат дейността си в съответствие със същия закон, като за целта в едномесечен срок от влизане в сила на този закон подават уведомление до директора на Агенция „Митници“, за промяна на вече издадени лицензи за отделяне на нефтопродуктопровод/и и за издаване на самостоятелен/и лиценз/и за отделените от данъчния склад бази. В уведомлението се съдържа информация и се прилагат необходимите документи за издаване на лиценз за управление на данъчен склад, в съответствие с изискванията на Закона за акцизите и данъчните складове.

(2) Когато е необходимо изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на решение за промяна и лиценз/и за управление на данъчен склад, лицето, подало уведомление по ал. 1 може да поиска спиране на производството за срок до един месец, като посочва причините за спирането. Искането може да бъде подадено в 14-дневен срок от подаване на уведомлението по ал. 1, респ. в срока за отстраняване на нередовностите при наличие на такива.

(3) Решението за промяна и издаденият/те лиценз/и във връзка с подадено уведомление по ал. 1 се връчват едновременно.

(4) Обезпеченията за данъчния/те склад/ове по подаденото искане по ал. 1, се представят преди издаването на лиценза/ите.

(5) Установените от митническите органи наличности на акцизни стоки към датата на връчване на актовете по ал. 3, се вписват в материалната отчетност на съответните данъчни складове и не се считат за освободени за потребление, като за целта се регистрират електронни административни документи.

(6) В случай, че не е подадено уведомление в срока по ал. 1 лицензът попадащ в обхвата на чл. 47, ал. 9 и 10 от Закона за акцизите и данъчните складове се прекратява.

(7) До издаването на съответния акт на директора на Агенция „Митници“ относно привеждане в съответствие с чл. 47, ал. 9 и 10 от Закона за акцизите и данъчните складове лицата, подали уведомление по ал. 1, продължават дейността си като лицензирани складодържатели, но не по-късно от 30 ноември 2020 г.

§ 20. В преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 96 от 2019 г., изм., бр. 18 от 2020 г.) в § 38 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „В тримесечен срок от влизането в сила на този закон“ се заменят с „В едномесечен срок след отмяна на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г.“.

2. В ал. 4 думата „тримесечен“ се заменя с „едномесечен“.

3. В ал. 5 думата „тримесечен“ се заменя с „двумесечен“.

§ 21. За срок до два месеца след отмяната на извънредното положение Агенция по заетостта превежда компенсация в размер на 290,00 лв. за определени категории лица, подлежащи на осигуряване по реда на Кодекса за социално осигуряване, съгласно критерии и условия, определени с акт на Министерския съвет. Средствата се превеждат по банков път на съответния осигурител/самоосигуряващо се лице. Средствата са за сметка на средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове.

~~§ 21. Удължава се с една година срока на действие на удостоверенията за категоризиране на места за настаняване и прилежащи към тях заведения за хранене и развлечения, самостоятелни заведения за хранене и развлечения, туристически хижи и прилежащите към тях заведения за хранене и удостоверенията за сертифициране на балнеолечебни (медицъл~~

~~СПА), СПА, уелне и таласотерапевтични центрове, за обектите чийто срок изтича до 31 декември 2020 г.~~

Предлага се да се удължи срок, който още не е изтекъл. За тези лица се прилага чл. 4 от закона и срокът е удължен за всички лица с един месец. Поставят се в неравнопоставено положение различни стопански субекти в нарушение на чл. 19 от Конституцията.

§ 22. Законът влиза в сила от 14 май 2020 г., с изключение на § 18, 19 и 20, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“.